

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Birgitte Bergman (KF)
Birgitte.Bergman@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet

Holmens Kanal 20

1060 København K

T +45 72 20 50 00

E bm@bm.dk

www.bm.dk

CVR 10172748

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 13. marts 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 15 (L 135), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Birgitte Bergman (KF).

16. marts 2020

Spørgsmål nr. 15:

”Kan ministeren oplyse om målgruppen for forslaget er mere snæver end definitionen i epidemilovens §5, hvor det fremgår, at sundheds- og ældreministeren kan påbyde enhver, der lider af en alment farlig sygdom, eller som formodes at kunne være smittet med en sådan: 1) At lade sig undersøge af en sundhedsperson. 2) At lade sig indlægge på et sygehus eller i anden egnet facilitet. 3) At lade sig isolere i en egnet facilitet?”

J.nr. 2020-1616

Svar:

De to loves formål er forskellige, og derfor er der ikke brugt de samme definitioner og målgrupper.

I forhold til L 135 kan jeg oplyse, at målgruppen dels er arbejdsgivere, som får en udvidet ret til refusion for løn eller sygedagpenge, der bliver udbetalt for lønmodtagere, der er fraværende som følge af covid-19, og dels er selvstændige erhvervsdrivende, som får en udvidet ret til sygedagpenge for fravær som følge af covid-19.

For det første er der det sygefravær, der er omfattet af forslaget § 43, a stk. 1, og 53 b, stk. 1. Det er fravær, hvor der er tale om uarbejdsdygtighed efter sygedagpengelovens § 7, og hvor uarbejdsdygtigheden skyldes covid-19. Her får arbejdsgiver ret til refusion fra første fraværsdag i stedet for efter 30 dage. Og selvstændige erhvervsdrivende for ret til sygedagpenge fra første fraværsdag i stedet for efter 2 ugers fravær.

En person, der er konstateret smittet med covid-19, antages at være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom og dermed have ret til sygedagpenge. For en person, der er sat i karantæne på grund af smitterisiko uden selv at være konstateret syg, men efter en konkret lægelig vurdering antages sandsynligvis at (kunne) være smittebærer, og det efter Sundhedsstyrelsens vurdering er afgørende, at personen er i karantæne og dermed evt. ikke kan arbejde af hensyn til bl.a. at modvirke spredning af smitte, kan karantænen sidestilles med, at personen er uarbejdsdygtig på grund af

egen sygdom. Det forudsættes, at der er tale om en løbende og aktiv, individuel opfølgning fra sundhedsmyndighederne af den karantænesatte person.

For det andet er der det sygefravær, der er omfattet af § 43 a, stk. 2, og 53 b, stk. 2. Her får arbejdsgiver ret til refusion for udbetalt løn for den periode, hvor lønmodtageren ikke kan varetage sit arbejde på grund af en anbefaling fra sundhedsmyndighederne til bestemte grupper om hjemmeophold på grund af konkrete forhold i forbindelse med covid-19. Tilsvarende får selvstændige erhvervsdrivende ret til sygedagpenge fra kommunen i den periode, hvor den selvstændige ikke kan varetage sit arbejde på grund af en anbefaling fra sundhedsmyndighederne til bestemte grupper om hjemmeophold på grund af konkrete forhold i forbindelse med covid-19.

Der er tale om fravær, hvor lovens krav om uarbejdsdygtighed for egen sygdom ikke er opfyldt. Hjemmeopholdet kan f.eks. skyldes rejse i bestemte områder, hvor sundhedsmyndighederne i en periode anbefalede hjemmeophold, eller at personen har opholdt sig på et bestemt sted på et bestemt tidspunkt – f.eks. personer, der har været til stede et bestemt sted i et bestemt tidsrum, hvor sundhedsmyndighederne efterfølgende på grund af konkret smittefare har oplyst, at de bør blive hjemme i en periode efter besøget. Det omfatter med andre ord personer, der antages at have haft kontakt til en anden person smittet med COVID-19, og som sundhedsmyndighederne derefter som en sundhedsfaglig foranstaltning anbefaler at blive hjemme, så de ikke smitter andre.

Det bemærkes, at det er foreslået, at loven skal have virkning med tilbagevirkende kraft fra den 27. februar 2020.

Venlig hilsen

Peter Hummelgaard